

oběd, odpoledne dvě hodiny her, před večeří opakování učiva, úklid a osobní volno. Výchovná práce zřejmě spočívala v práci na školním hospodářství. Významnou roli ve výuce hrála estetická výchova – hudba, zpěv a recitace. Ředitel Kulda pro žáky sepsal dvě sbírky básní (Veselý budík a Písně a básně).

V letech 1859–1870 byl Kulda farářem v Chlumu u Sedlčan, stejně jako na Moravě se i v Čechách zapojil do literárního a veřejného života a roku 1861 byl zvolen poslancem zemského sněmu. Již od roku 1860 zastával funkci vikáře a okresního školdozorce. Roku 1870 byl zvolen na prestižní místo kanovníka vyšehradské kapituly, pro svoje zkušenosti z pedagogické a školdozorské práce byl povolán do ankety pro opravu školských zákonů, od roku 1874 působil jako inspektor národních škol a od roku 1883 jako inspektor pro gymnázia. Kuldovi současníci popisovali Kuldu jako mírného a chápavého pedagoga, který byl známý svým laskavým přístupem k dětem a přátelským a nápomocným postojem k učitelům. Svědčí o tom vzpomínka zaznamenaná v Kuldově biografii vydané roku 1895 u příležitosti jeho pětasedmdesátin:¹¹⁷

„Školdozorská činnost Kuldova stala se téměř nenahraditelnou; osvěžoval za inspekce netoliko mládež, ale i učitelstvo přátelským povzbuzováním a vhodným oceňováním svědomité práce. Následující příběh slyšel jsem z vlastních úst oslavencových: Kdysi visitoval národní školy. Vkročil do třídy a uviděl žáka státí před lavicemi. „Proč žák ten stojí před lavicemi?“ zněla první otázka p. školdozorce. „Za trest“ — odpověděl učitel — „svou rozpustilostí ruší vyučování a hlasu napomínajícího nedbá.“ Chlapec zahořel hanbou. „Zkoušejte, pane učiteli, právě žáka potrestaného,“ zašeptal p. školdozorce učiteli. Žák odpovídal výborně. „Milý hochu,“ zahovořil pan inspektor, „vidím, že jsi chápavý; škoda — není ti toho líto, když před všemi dětmi tak zahanbena se vidíš? Jak pěkně mohl bys prospívati, jiným příkladem býti, radostí učitelů, i rodičů!“ Žák dal se do usedavého pláče. „Slíbíš mi dnes, že nikdy již se neproviníš proti napomenutím páně učitelovým?“ — „Slibuji, už nikdy se neproviním!“ — „Za to tedy, pane učiteli, račte mu trest ten odpustiti, a dovolte, aby se posadil na své místo.“ Ale chlapec nežli se posadil, rychlým krokem zamířil na stupeň ke stolku, obejmul p. inspektora a políbil ho. — Tak uměl Beneš Method Kulda působiti na mládež!“

116) Informace o činnosti ochranovny převzaty z: *Internetová encyklopedie dějin Brna* [online]. [cit. 2018-11-09] Dostupné z: https://encyklopedie.brna.cz/home-mmh/?acc=profil_udalosti&load=14.

117) Halouzka, Jan. Beneš Method Kulda. *Vlast. Časopis pro poučení a zábavu*. Červenec 1895, roč. XI, čís. 10, s. 870–880.